



---

# Nieuwsbrief Kilangala/Kantembo missiepost

---

Schoolkinderen  
Kilangala

nr. 2 - 2018



## Gestaag op weg

Foto: ZZg



Zeister Zendingen *genootschap*

# Nieuwtjes uit Kilangala

## Landbouw en veeteelt

De maïsoogst in Kilangala is bezig, maar meer dan een plaatje van een van de akkers kunnen we u niet laten zien. De oogst zal naar verwachting kleiner uitvallen dan gepland, vanwege de hevige regens in maart/april die een deel van het gewas verwoestten. Hetzelfde geldt voor de tarwe en de bonen. De bonen-oogst is al klaar en heeft twaalf zakken opgeleverd, vier meer dan vorig jaar. Dit jaar zijn er geen zonnebloemen verbouwd. Misschien stonden er nu bonen op die velden?

De Tanzaniaanse overheid ziet in Kilangala een goede locatie voor het verbouwen van koffie en heeft beloofd de missiepost van koffieplanten te voorzien. De werkers van Kilangala hebben al plantgaten gegraven en voorzien van groenbemesting, in afwachting van de beloofde 45 koffieplanten.

De missie beschikt over 25 runderen, waaronder een stier en een zeboue-vleeskoe. Vijf melkkoeien zorgen voor de melk het kinderkuis nodig heeft.



Foto: Z&g

## Het kinderkuis

17 kinderen wonen daar nu. Tien baby's tussen 0 en 2 jaar. En zeven oudere weeskinderen. Daaronder Stella en Gustave, de albino-tweeling. En de baby die uit een latrine werd gered. En Elisa en Tomaimi, die op de lagere school zitten. En vondeling Moses (18), die nu een opleiding tot timmerman volgt aan het VTC. Het nieuwe onderkomen van het kinderkuis is nog steeds in aanbouw. De fundamenteën moeten goed droog zijn voordat de muren worden opgetrokken.

## De school

Stella, het albino-meisje, gaat nu naar de kleuterschool. Ze ziet slecht maar is slim, zo hoorden we, en ze kan de klinkers a,e,i,o,u al opnoemen. Haar leer-



Foto: Friends of Kilangala Foundation

kracht zorgt ervoor dat ze zo min mogelijk in de zon zit. Nog iets heeft Stella geleerd in de afgelopen tijd: een modern toilet gebruiken. Want zo'n gat in de grond is eng als je slecht ziet.

De kinderen van Kilangala doen het in het algemeen goed op school. Dat komt door de goede leerkrachten die de overheid heeft ingebracht, zo zegt Chrispin Sanane, de secretaris van de missiepost. De dorpsgemeenschap is tevreden met wat de kinderen leren. En dus ook met de leerkrachten.

Volgend schooljaar (januari 2019) wordt de hoogste klas van de basisschool in gebruik genomen en is de school compleet.

## Het ziekenhuis

In de eerste helft van dit jaar waren er, zoals gebruikelijk in de regentijd, veel malariagevallen (430) en diarree-patiënten (272). In totaal kwamen er 1.818 zieken, waarvan dokter Audifas er 985 op zijn spreekuur zag.

- 556 kinderen werden gevaccineerd, waaronder 492 tegen tuberculose en 211 tegen polio.
- 604 vrouwen kwamen voor zwangerschapsbegeleiding. Daarvan werden er 518 gevaccineerd, onder andere tegen tetanus.
- 305 bevallingen vonden plaats in het ziekenhuis, waarvan er 222 normaal verliepen. 293 kinderen kwamen levend ter wereld. Er waren twee abortussen.
- 205 vrouwen en mannen kwamen voor gezinsplanning.
- 328 zwangere vrouwen namen deel aan het preventieprogramma HIV-overdracht moeder-kind. 270 vrouwen werden getest op HIV en 127 daarvan bleken dat Aids-virus bij zich te dragen. Dat is bijna de



Foto: Zig

*Het medicijnloket*

helft! Met medicijnen hoopt de medische staf te voorkomen dat de baby's bij de geboorte besmet raken met HIV. En 112 HIV-vrouwen kregen voorlichting en begeleiding om te leren leven met HIV.

Uit deze getallen mag duidelijk worden dat de eerstelijns medische zorg van het Kilangala ziekenhuis belangrijk is voor deze streek. Voor velen uit afgelegen arme dorpen is Kilangala de dichtstbijzijnde plaats waar je een dokter kunt spreken als je geen of maar heel weinig geld hebt. En dat is een heel concrete uitwerking van het zendingswerk van de missiepost.



# Bezoek aan Kantembo

## Een persoonlijk verslag

Het asfalt van de weg van Mbeya naar Sumbawanga is prima. De busreis verloopt voorspoedig. *'Kalambazite. Come sir'*. De bus-assistente maant me naar voren te lopen. Als de bus begint te remmen gaat dat vanzelf. De deuren openen en vijftien paar jongensogen kijken me verwachtingsvol aan. *'I take your bag sir!'*, kakelt het door elkaar. Ik kijk over hen heen. Christopher Maganga, de manager van de Kantembo Mission, staat te lachen. *'Karibu Douwe'*. Welkom.

Vanaf de asfaltweg en de paar eenvoudige huizen van Kalambazite hobbelen we in Christophers oude terreinwagen over een onverhard pad heuvelopwaarts. Het is fijn Christopher hier te ontmoeten, nadat ik hem vorig jaar in Nederland heb leren kennen. Pastor Christopher is een bescheiden mens. Opgelid aan de Bijbelschool bij de Kilangala Missiepost, bleek het zijn roeping zorg te bieden aan heel kwetsbare baby's. Het gastenverblijf is trouwens ook bescheiden. Het bestaat uit een ruimte met twee bedden, een lampje op zonenergie en een badkamer zonder bad of douche, maar met



een hurktoilet. Aan het einde van de middag krijg ik een emmer warm water, om te baden. Ik herinner me mijn kinderjaren. In de winter mocht je voor de kachel in het teiltje...

In deze dunbevolkte, heuvelachtige streek is het nu ook winter. Die kenmerkt zich niet zozeer door lage temperaturen, maar vooral door langdurige droogte. Pas in november wordt weer regen verwacht. De veelal kleine boeren vrezen de klimaatverandering, waardoor de regen te laat begint en óf te weinig óf juist teveel water geeft voor hun mais, tarwe, bonen en tomaten. En dan de prijzen. De grens tussen een karig bestaan en pure armoede is dun.

De babyopvang zelf is karig uitgerust. Daar wordt geen geld verspild. Maar de sfeer is warm. Kantembo biedt bescheiden, maar goede en liefdevolle zorg aan heel kwetsbare baby's. Ik snap al snel dat in deze omgeving, waar heel weinig geld is, hulp van buiten nodig blijft. Hoewel de missiepost met een oliepers en landbouw zelf ook inkomsten genereert, kunnen niet alle kosten van babyvoeding, medische hulp en de noodzakelijke auto lokaal worden opgebracht. Als Christopher me enkele dagen later weer naar de hoofdweg brengt, besef ik dat er grote uitdagingen zijn voor dit soort werk. Die liggen niet alleen op het gebied van geld, maar ook op dat van organisatie en politiek. Maar ik besef ook dat ik bevoorrecht ben om aan dit werk mee te mogen doen, het te ondersteunen met raad en daad. En met een gift, zo af en toe.

*Douwe van Barneveld*

### **Werkwijze**

Een pasgeboren baby zonder moeder heeft maar een kleine overlevingskans. De Kantembo missiepost biedt dan letterlijk hoop op leven. De baby komt met een oudere zus of nicht en blijft er twee jaar. Het betekent goede voeding en verzorging voor de baby en een bescheiden opleidingskans voor de meisjes. Een leraar van een naburige school geeft hen zo nu en dan les. Ook volwassenen uit het dorp schuiven dan aan.

Christopher zorgt voor goede registratie en overleg met de lokale overheid, zodat de baby's na twee jaar terug gaan naar familie en dorp van herkomst.

### **Uitdagingen**

Christopher gaat in 2019 met pensioen. Zijn

zoon wil zijn werk wellicht overnemen, maar voor de babyopvang zijn ook politieke ontwikkelingen belangrijk. President Magufuli wil namelijk voortgezet onderwijs verplicht stellen voor alle jongeren. Ook voor de meisjes van Kantembo dus. Maar die hebben vaak niet eens de lagere school gehaald en volwassenenonderwijs is er niet op dat niveau.



Alle foto's: ZTB

Momenteel zijn er vijf baby's, een zonder verzorgster. Elke familie moet maandelijks 10.000 Tanzaniaanse Shilling (€ 4,30) bijdragen in de kosten, maar dat lukt vaak niet. Acht kamers (van de twaalf) staan leeg. Zou Kantembo die kunnen verhuren aan studenten of docenten van de naburige middelbare school om inkomsten te krijgen voor de babyopvang? En valt er iets te doen met de aanwezige naaimachines?

Afgelopen jaar zijn er geen baby's doorverwezen naar het kindertehuis in de stad Sumbawanga of in de Kilangala Missiepost, maar het is een mogelijkheid. Eerst noodopvang in Kantembo en daarna overplaatsing naar Sumbawanga of Kilangala. Alleen is het voor de familie dan moeilijker om het kind te bezoeken.

De plannen moeten zich nog uitkristalliseren en op z'n Afrikaans duurt dat lang. Maar het is van belang dat de mensen in Kantembo zelf besluiten nemen over de toekomst van hun babyhuis en de financiering ervan.



## Werken in het Kilangala Kinderhuis

**M**ary Mwanauchi heet ze, de dame met de geelbruine jurk. Ze is 55 jaar en ze zorgt voor de baby's. Dat zijn er nu 17 en dat maakt het werk wel zwaar. Ze geeft de jongste baby's de fles, de oudsten krijgen koemelk, ugali (maïspap), bonen, wat groente en soms een beetje vlees. Ook moet ze eindeloos kinderen verschonen, want wegwerpluiers gebruiken ze niet. Veel te duur! Wat dan wel? Reepjes van oude handdoeken en oude katoenen lappen, omwikkeld met een stuk plastic als luier. Dat neemt niet veel vocht op en het lekt aan alle kanten. De baby's moet dus vaak verschoond worden en dat betekent heel veel wassen. Met de hand! Daar zijn dan weer andere vrouwen mee bezig en die hebben er een fikse klus aan.

Ook het koken vraagt veel tijd, want dat moet op een houtvuurtje. Dat is Veronica's taak. Het water voor de pap wordt verderop gehaald bij een kraan en op het hoofd gedragen. Dat leren meisjes al heel jong. Een kunst om het te doen zonder dat het water erover heen klotst!



Alle foto's: Zlg

# Van Beemster naar Tanzania en terug...

Vanaf september 2014 is de bouw van de Ineke Alberdaschool in Kilangala één van de vaste collectiedoelen van de Protestantse Gemeente Beemster. Er is grote betrokkenheid bij dit project dat de Stichting ProTanz samen met het ZZg realiseert. Herman Hendricks is een paar keer met mooie foto's en verhalen bij ons in de dienst geweest. Zo groeide de behoefte om met een aantal mensen vanuit Beemster naar Tanzania te gaan. In mei van dit jaar kwam het er van.

Met 14 Beemsterlingen waren we te gast bij de gemeenschap in Kilangala. De persoonlijke warmte, openheid en gastvrijheid



Foto: Protestantse Gemeente Beemster

waarmee we werden ontvangen raakten ons diep. De sprankelende blijdschap tijdens de kerkdienst en bijeenkomsten, uitnodigende vrolijkheid en gezamenlijkheid, waren als een warm bad. De persoonlijke gesprekken met Moses, Rosa, Aron en vele anderen over plannen en vertrouwen, het plezier met de kinderen: een verrijking dat we dit mochten meemaken!

We hebben met eigen ogen kunnen zien hoeveel al is bereikt, én er is nog zoveel te doen! De bouw van de school en van de kleu-

terschool zijn een heel waardevolle stap. Onderwijs is een basisvoorwaarde, zodat de eigen kracht van de mensen steeds meer de motor kan worden. We kwamen onder de indruk van saamhorigheid, kracht en potentie, die hopelijk kunnen worden ingezet ten bate van verantwoorde ontwikkeling.

Innerlijk zijn we natuurlijk nog voortdurend aan het verwerken wat we hebben beleefd en gezien... confrontatie met de enorme verschillen met wat wij 'gewoon' vinden -zorg voor zoveel kinderen in het kindertehuis zonder een wasmachine bijvoorbeeld. Maar ook de onderlinge verschillen in Kilangala. Hoe gaat de compound zich verder ontwikkelen, hoe komen al deze lieve mensen en spetterende kinderen op termijn op eigen kracht aan voldoende inkomsten?

Het doel van onze reis: blijvende betrokkenheid tussen de gemeenschappen van Beemster en Kilangala, is zeker gerealiseerd. Als kringen in de vijver: elk van de deelnemers betrok het eigen netwerk van kerk tot voetbal en fanfare. Natuurlijk werden kerkelijke én omringende Beemstergemeenschap voortdurend aan onze reis herinnerd... en daar gaan we nog even mee door!

Want voor ons als reisgenoten geldt, dat Kilangala voor altijd een plekje heeft in ons hart.

*Netty Rutz*

*Naschrift STB: Warme betrokkenheid tussen mensen hier en mensen in Kilangala en Kantombo was en is een belangrijk fundament onder het werk van de missieposten. Verrijkend en stimulerend naar beide kanten. Dat werkt door!*

# Van oud-leerling tot vakdocent



Foto: ZZg

**H**ij lacht wat verlegen, maar is tegelijk trots op wat hij bereikt heeft. Peter Kapyunka (36) begon na het behalen van zijn MAVO-diploma (Form 4 in Tanzania) in 2004 bij het Vaktrainingscentrum (VTC) in Kilangala als leerling aan de opleiding Metselen en Tegelzetten. In 2006 rondde hij die training met prima resultaat af, om vier jaar later aan te treden als vakdocent! Zelf zegt hij daarover: "I am a living example of success". En dat is zeker waar.

*"Ik ben een levend voorbeeld van succes."*

Hoe kwam Peter in Kilangala terecht terwijl hij tientallen kilometers verderop woonde? Dat kwam door de advertentie die de leidinggevendenden van het VTC verspreidden. Hij las het ergens op een aanplakbiljet en hoorde het op de radio. Hij zag anderen die de opleiding in Kilangala met succes hadden afgerond en raakte daardoor geïnteresseerd.

Peter heeft niet alleen verstand van metselen en tegelzetten, hij weet ook het een en ander over waterleidingen en loodgieterswerk. Echt een bekwaam vakman; dat hadden ze op het VTC goed gezien. Ze zijn dan ook blij met hem. En zijn huidige leerlingen vast ook.

**Geef om Kilangala en Kantembo.** Via de acceptgiro steunt u alle werk. Wilt u geven voor een specifiek onderdeel, maak dan zelf een gift over en vermeld het doel. Gebruik bij voorkeur banknr. NL74 RABO 0375 2169 36, t.n.v. ZZg te Zeist. Maar Stichting Trijntje Beimers kan ook: NL09 INGB 0000 5902 00 te St. Annaparochie. Vermeld dan a.u.b. uw postcode en huisnummer.

**ANBI - STB en ZZg hebben de ANBI-status;** uw gift is (binnen de regels) aftrekbaar van de belasting en uw schenking/erfenis is vrij van schenkings/erfbelasting

**Liever e-mail dan post?**

Regel het bij het ZZg (tel. 030-692 7180) of via [www.kilangala.nl/nieuwsbrief](http://www.kilangala.nl/nieuwsbrief)

**Meer weten over de missieposten?**

Kijk voor informatie, eerdere nieuwsbrieven, foto's en filmpjes op [www.kilangala.nl](http://www.kilangala.nl)

**Een presentatie voor uw kerk, school of koffieochtend?**

We doen het graag. Tel. (0514) 521 770.

**Contact:**

**Stg. Trijntje Beimers**

Mw. Pytsje Kampen  
Koaidyk 6, 8724 LJ It Heidenskip  
tel. (0514) 521 770  
[pytsjek@gmail.com](mailto:pytsjek@gmail.com)

**ZZg / Zeister Zendingsgenootschap**

Douwe van Barneveld  
Zusterplein 20, 3703 CB Zeist  
tel. (030) 692 71 88  
[stb@zzg.nl](mailto:stb@zzg.nl)



Zeister Zendingsgenootschap



Stichting Trijntje Beimers